

## **COLECȚIA DE ARTĂ DECORATIVĂ A MUZEULUI MUNICIPIULUI BUCUREȘTI (îmbogățirea patrimoniului muzeal și valorificare)**

*Elisabeta Drăgan*

În București primul muzeu se înființează în 1834 la Școala Națională Sfântul Sava care atunci se afla aproape de Palatul Suțu.

Mai târziu printr-un decret dat de Al. I. Cuza în 1864 se organizează Muzeul de Antichități și Muzeul de Științele naturii, precum și Pinacoteca care inițial a fost coordonată de Th. Aman.

Muzeul București ia ființă abia în 1921 printr-o Hotărâre a Comitetului Comunal al Primăriei.

Fondul muzeal de început, primele colecții vor fi constituite în urma donațiilor primite la solicitările către populație.

După 1951 se reîncepe activitatea de achiziționare de obiecte muzeale și se continuă înregistrarea caselor vechi, demarată în 1933, cu fotografierea lor de către Ebner.

În 1956 se restaurează Palatul Suțu (cumpărat de Primărie), care din 1959 adăpostește muzeul Capitalei.

În 1971 muzeul cuprindea deja douăsprezece colecții. Îmbogățirea acestora se va realiza și în urma șantierelor arheologice de la Curtea Veche, Ciurel, Crângași, Dudești. În ultimii cincisprezece ani se continuă activitatea de îmbogățire a patrimoniului prin achiziții, donații, transferuri de la alte instituții (v. fosta Gospodărie de Partid). Viziunea organizării pe colecții capătă valențe noi, avându-se în vedere nu numai criteriul istoric și cronologic ci și clasarea pe tehnici, materiale și tipuri de valori. Astfel, dacă la achizițiile din perioadele de început se opta pentru obiecte cu valoare istorică și memorialistică, pentru numismatică sau arheologie, cu timpul, sfera de interes se lărgeste și se preferă și obiecte de artă decorativă (mobilier, porțelan, faianță, sticlă, metal, vestimentație). De altfel, însăși această organizare a obiectelor se face având la bază noile criterii, mai ales în domeniul artelor decorative și plastice, pe tehnici și materiale.

Astăzi, pentru funcționarea Comisiei de achiziții se organizează întrunirea specialiștilor și experților care o compun, unde, fiecare pe domeniul său, completează un referat de expunere a criteriilor de selectare și de prezentare a caracteristicilor obiectelor propuse spre a completa și îmbogăți patrimoniul muzeal (sursa este



Casetă, metal comun argintat, sec. XIX

că ades prețul este propus de ofertant și dacă este mai mare decât valoarea reală nu se optează pentru prețul ofertantului spre a evita eventualele interpretări răuvoitoare și pentru corectitudine. După cum se vede, comisiei i se impun pe lângă cunoștințe de specialitate și criterii legate de deontologie profesională.

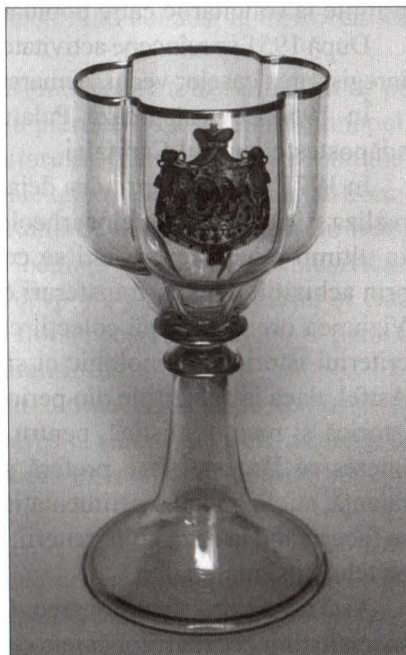
Se spune că: muzeul este o formă educațională. Pentru a-și putea îndeplini această menire, în cadrul său, personalul de specialitate a desfășurat întotdeauna, și azi se continuă tradiția, o intensă activitate de depistare de bunuri muzeale, de cercetare, conservare, resturare și valorificare a patrimoniului muzeal.

Pe parcursul vremii, aceste deziderate au fost mereu în atenția conducătorilor muzeului și a specialiștilor al căror număr a crescut pe parcursul vremii de la cinci, câți erau în 1939, proporțional cu diversificarea și creșterea numărului și tipurilor de piese deținute de Muzeul Municipiului București.

Cercetarea a permis includerea în circuitul cunoașterii istoriei și artei, a obiectelor din patrimoniul muzeului Capitalei, ceea ce s-a realizat prin expozițiile de bază și temporare,

formată din achiziții donații, transferuri). Comisia în plen hotărăște și decide sub semnătură.

Prezentarea obiectelor propuse caută să aducă în prim plan datele definiției ale obiectelor: vechime, materiale, dimensiuni, decor, atelier, stil. Un loc aparte îl ocupă specificarea stării de conservare, și eventualele restaurări, lucru necesar în determinarea prețului de achiziție sau al reevaluărilor pe cât se poate la zi. Subliniem

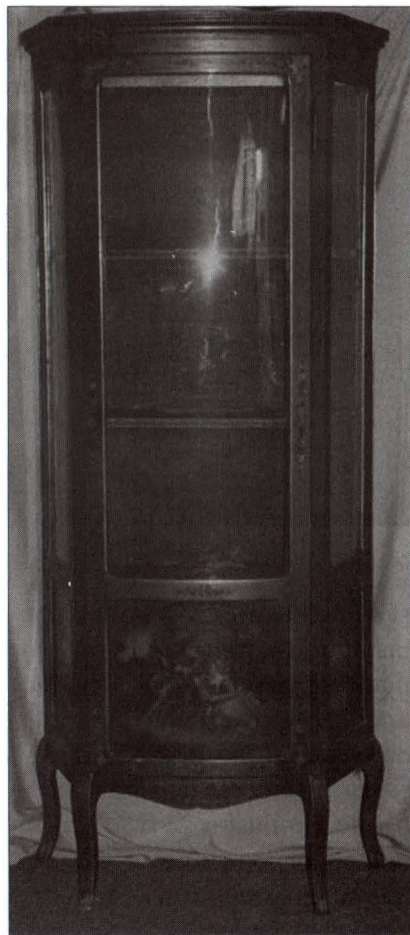


Cristal Boemia, sec. XIX

prin articole apărute în publicații cum ar fi și cea a muzeului care s-a evidențiat din 1935, în urma propunerii din 1931. La acestea se adaugă sesiunile de comunicări și conferințele susținute de istorici și istorici de artă din cadrul grupului de muzeografi a instituției. Din 1964 apare publicația muzeului – Materiale de Istorie și Muzeologie, iar din 1967 „București – Materiale și Muzeologie”. La toate acestea se adaugă expozițiile itinerante, serile muzeale și posibilitatea de cunoaștere prin intermediul bibliotecii muzeului, care promovează materiale numeroase referitoare la București și nu numai. Standul de publicații ilustrează și el preocuparea de difuzare a cercetărilor și studiilor întreprinse de specialiști pentru cunoașterea istoriei și istoriei artei și cu ajutorul obiectelor care vorbesc și transmit în felul lor elemente ce întregesc vizualizarea și imaginarea evenimentelor istorice și a vieții bucureștenilor, în decursul veacurilor.

Un loc aparte îl ocupă casele memoriale (Severeanu cu importanta colecție de numismatică, Babeș, Macovei, Minovici, Nottara, G. Tattarescu) alături de Curtea Veche în care evenimentul istoric și cultura artistică sunt expuse în interpretări muzeale deosebite. Totodată se pune în valoare personalitatea unor figuri de seamă ale științei și culturii noastre.

Atunci când nu fac obiectul unor prezentări în sălile de vizionare, piesele muzeale sunt adăpostite în depozitele sale pe bazele respectării condițiilor de conservare caracteristice, specifice tipurilor de obiecte ținându-se cont de umiditate, temperatură, expunere sau ferire de lumina directă, înlăturarea prafului sau mucegaiurilor dăunătoare, a altor factori de declanșare a deteriorării fizice și/sau chimice a pieselor. Atunci când este necesar, pentru păstrarea dar și expunerea în sălile muzeale obiectele sunt restaurate conform necesităților. Atelierele noastre de restaurare și cercetare de laborator în prezent sunt utilizate și funcționează având la bază tehnicile și materialele din și care alcătuiesc piesele: metal, ceramică, pictură în ulei, pictură pe lemn, grafică, documente (pe suport din hârtie și pergament), textile.



Vitrină gen Vernis Martin, sec. XX



Nu am fi înșiruit și prezentat toate aceste date general valabile activitățile muzeale dacă ele nu ar forma cadrul în care se înscrie și colecția de artă decorativă de la achiziționare și depozitare, la cercetare și expunere, la care se adaugă evidența în cadrul fiecărui departament muzeal, care și ea contribuie la menținerea datelor de identificare, dar este și parte a activității legate de studiul componentelor patrimoniului cultural-artistic al muzeului.



Cană, atelier rusesc, sec. XIX

În cadrul secției de istorie se află o frumoasă colecție de artă decorativă cu subdiviziunile: mobilier, porțelan, sticlă, metal, costum. Inițial obiectele au fost selecționate pe criterii legate de evenimente istorice sau de apartenență și referire la diferite personalități istorice și culturale ale Bucureștiului

și nu numai. Bunurile muzeale provin fie prin achiziții, fie prin transferuri de la alte instituții, fie prin donații. În ziua de azi numărul pieselor, din această categorie a artei decorative, a ajuns să poată permite ordonarea și încadrarea lor pe domeniile și/sau materialele/tehnicile specifice. Din păcate ele ilustrează o perioadă de timp mai restrânsă, cu precădere sec. XIX și începutul secolului XX. În ultima vreme s-au achiziționat și piese mai recente considerându-se necesar a se completa colecția, avându-se în vedere și creșterea valorii pe parcursul vremii. Stilurile sunt însă sporadic și incomplet reprezentate, ceea ce nu permite o evidențiere în acest sens. Colecția cu subdiviziunile sale trăiește și se poate exprima prin piese individuale și valoroase în sine. De aceea

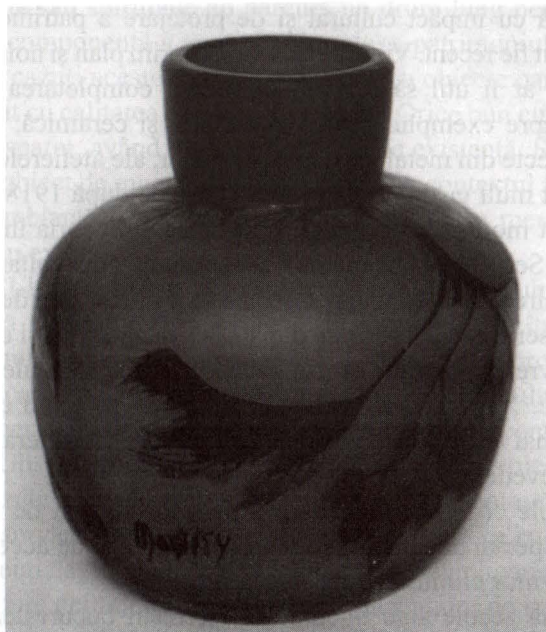


Farfurie faianță, atelier englez, sec. XIX

și în cadrul expozițiilor, multă vreme aceste creații au fost prezentate mai rar și mai ales datorită caracterului lor și componente memorialistice sau pentru a puncta specificul unor perioade de timp și prin prisma artelor decorative. În ultimii ani au fost realizate două expoziții care au respectat principiul prezentării pieselor constituite

într-o colecție (colecții) pe criteriul materialelor de realizare și al componentelor. Denumirea expozițiilor: Cristal și porțelan în saloane bucureștene și Metalul în viața cotidiană a bucureștenilor.

O altă variantă de propagare a cunoașterii valorilor artistice ale Muzeului Municipiului București este publicarea unor studii de referință, articole și cataloage care însoțesc expozițiile. În acestea s-au indicat de la cadrul general de evoluție expozițională la aspectul istoric și/sau artistic al pieselor; extinderea fenomenului preferințelor populației unei epoci pentru anumite forme ale artelor decorative sau prezentarea în detaliu a unor piese grupate pe săli, ateliere, materiale, interes istoric și



Vază de sticlă, atelier românesc, sec. XIX

uneori, atât cât colecția a permis, pe stiluri. Activitatea în ansamblu este un început în ceea ce privește prezentarea artelor decorative, început pe care dorim să-l continuăm cu expoziții noi, studii, și articole. Menționăm, de asemenea, susținerea expozițiilor cu ghizi care prezintă și subliniază obiectivele expozițiilor și caracteristicile esențiale ale exponatelor.

În cadrul studierii pieselor în vederea culegerii și ordonării datelor lor de referință care stau la baza evidenței în cadrul muzeului dar și al valorificării prin formele mai sus amintite un loc deosebit îl au specialiștii și experții. Expertiza cataloghează obiectele, le încadrează în epocă, le arată starea de conservare și restaurare, prezintă

dimensiunile și circuitul economic venind să pună în evidență operele de artă. Însotite de fotografii și material imagistic pentru recunoaștere și întregirea datelor specifice operelor de artă luate în evidență sau publicare fișele tehnice înglobează tot ceea ce se cunoaște la un moment dat despre acestea completând inventarele generale și referatele de achiziții sau actele de proveniență (donații, transferuri).

Noile dotări tehnice permit ca alături de evidența primară, prelucrarea datelor pieselor să se realizeze computerizat (liste, cataloage).

Trecutul, prezentul și viitorul prin planurile noastre și acțiunile culturale deja realizate se împletesc într-o continuitate a vieții muzeului pe care o dorim cât mai bogată și valoroasă cu impact cultural și de protejare a patrimoniului instituțional dobândit fie în trecut fie recent. Viitorul va aduce în prim plan și noile achiziții muzeale.

Considerăm că ar fi util să se aibă în vedere completarea colecției cu piese din Transilvania, spre exemplu: piese de sticlărie și ceramică. Interesantă ar fi și orientarea spre obiecte din metal, cositor și mobilier, ale atelierelor din Ardeal. Zona aceasta a influențat mult gustul după Marea Unire de după 1918, când bucureștenii încercau și în acest mod să-și manifeste adeviziunea și bucuria în urma deosebitului eveniment istoric. Secolul XX românesc a cunoscut o dezvoltare în planul artelor decorative și alcătuirea unei secțiuni pentru această perioadă ar fi de dorit. Un alt sector de interes ar fi tapiseria românească de după 1940 până astăzi și chiar a unor obiecte din vestimentația vremii, precum și din desene sau realizări ale modei de podium a sfârșitului de sec. XX. Trebuie privit în perspectivă, acum când achiziționarea acestor piese este mai lesne și mai ieftin de făcut. Poate că generațiile viitoare ne vor mulțumi pentru prevedere.

Deoarece primele criterii de selectare a pieselor au fost de natură istorică sau memorialistică, respectarea cursului stilistic se resimte și de aceea am propune a se avea în vedere pe viitor eliminarea acestei carențe.

În ultimele două secole s-au bucurat de interesul bucureștenilor covoarele cu noduri, orientale dar și cristalul de Boemia, foarte puțin reprezentate în colecțiile noastre. În mare acestea ar fi sectoarele spre care trebuie îndreptată atenția Comisiei de achiziții pe viitor în preocuparea de îmbogățire a patrimoniului.

Desigur aceasta este o activitate în timp, ale cărei rezultate se vor putea vedea în viitor. Astfel, se va resimți curgerea generațiilor, a celor care au gândit, studiat și valorificat zestrea Muzeului Capitalei noastre.

#### SUMMARY

*The article presents the increase, in time, of the collections of the Museum of Bucharest founded in 1921, focusing upon the aims and means of acquisition of objects.*

## NECESITATEA UNEI FIȘE DE RESTAURARE ON LINE

*Petronela Fotea*

Bunurile culturale sau spirituale au parcurs un drum lung pentru a ajunge ceea ce sunt și anume o componentă a avuției culturale, a patrimoniului cultural al unei țări. În foarte multe cazuri acestea au fost executate ca obiecte oarecare, iar trecerea timpului l-au investit cu calitatea de a fi bun cultural. Orice bun cultural evoluează în timp și se mișcă în spațiu, având o anumită durată de existență. Situația se schimbă când acesta ajunge obiect de muzeu, când este scos din contextul funcțional original și transpus într-o ambianță conservantă, căutându-se a i se menține cât mai mult forma și aspectul său exterior<sup>1</sup>.

În sec. al XVIII-lea ideea de ocrotire a patrimoniului cultural începe să se concretizeze și intră cu drepturi legitime în filosofia culturii, în literatură și artă. Acum apar marile muzee în lume, apar primele instituții de profil specializate pe păstrarea și valorificarea patrimoniului cultural. Moștenirea culturală și artistică a devenit în această perioadă de mare actualitate. În România contribuții importante au fost cele ale lui Gh. Curinschi, Mihail Mihalcu, Corina Nicolescu. Tot în această perioadă se pun bazele științelor auxiliare din cadrul muzeologiei. Se poate vorbi acum de știința conservării, investigării și restaurării bunurilor culturale.

O problemă esențială în abordarea, înțelegerea și aplicarea programelor de conservare o constituie delimitarea și definirea conceptului de conservare în raport cu alte concepte care revendică parțial sau integral aceeași semnificație.

Programele și acțiunea de conservare operează atât asupra bunului cultural fizic cât și asupra informațiilor pe care acesta le conține. Este vorba de programe de conservare materială în vreme ce informațiile care le dețin, sunt incluse în programe de procesare a informației care există pe suportul original. Se poate vorbi astfel de o conservare intelectuală. Conservarea materială se împarte în conservare preventivă și conservare curativă. Conservatorul are în atribuții urmărirea mediului de păstrare și impactul acestuia asupra bunurilor culturale și anume: asigurarea microclimatului optim, asigurarea clădirii optime, asigurarea mijloacelor optime de depozitare, expunere, cercetare, asigurarea contra incendiilor și a altor categorii de calamități și

1. Ioan Opriș, *Transmuseographia*, ed. Oscar Print, București, 2000, p. 421;

mai ales instruirea persoanelor nespecializate ce intră în contact cu patrimoniul.

Am văzut cum conservatorul lucrează indirect asupra patrimoniului, dar în cazul restauratorului lucrurile stau altfel. Aici specialistul acționează direct asupra bunului cultural. El este un specialist al obiectului, al materiei din care este făcut precum și al meșteșugului prin care a fost executat obiectul. El cunoaște mijloacele de a demonta, recondiționa și repara subansamblurile, de a reconstrui și a remonta întregul în forma în care bunul cultural a avut-o inițial. Restauratorul trebuie să opteze între soluții tradiționale și altele sintetice, cu condiția ca odată cu trecerea timpului aceasta să fie compatibile cu materialul din care este confecționat bunul cultural. Materialele cu care se lucrează sunt cele din industrie, însă sunt folosite numai după îndelungi cercetări în ceea ce privește structură, compoziție și îmbătrânirea acestora în timp. Un astfel de material, un specialist îl poate folosi cu siguranță numai după aproximativ 10 ani de cercetare privind compatibilitatea și îmbătrânirea.

Așa cum am spus restaurarea a devenit o știință în timp, folosind materiale și aparaturi hiperspecializate. Bunul cultural intrat în rețeaua muzeală și în cazul în care sunt unele probleme de sănătate, acestuia i se va întocmi fișa analitică, de conservare, iar în cazul în care acesta intră în laboratorul de restaurare – dosarul de restaurare.

Multe dintre datele care pot fi consemnate în cadrul înregistrării fazelor restaurării nu devin descoperiri, este clar că datele pe care investigația de restaurare și conservare le sesizează devin revelatoare, sunt necesare sisteme de referință, scări cantitative la care acestea pot fi raportate cu relativă ușurință și prin care pot căpăta o valoare. Ele pot fi rezultatul unor cercetări sistematice cu caracter de continuitate pe ansambluri determinate de bunuri culturale care au caracter coerent și sistematic. Fiecare bun cultural constituie un caz specific și fiecare la rândul său se integrează în ansambluri cu caracter de serialitate și de relativă repetabilitate. Ansamblurile la rândul lor sunt cazuri ale unor proceduri și tehnici generale.

Proceduri de datare, zonare, de atribuire se bazează pe investigații cu caracter complex, sprijinite de sisteme de referință, iar fiecare cercetare se adaugă sistemului. Problema rămâne aceea a vitezei, calității și nivelului cu care noua informație intră în circuitul științific. Deci primordiale sunt investigațiile în acest domeniu, apoi stabilirea standardelor și normelor de procedură tehnică, de cercetare. Pe măsură dezvoltării conservării și restaurării deosebit de important este și categoria formării specialiștilor. Buna pregătire a acestuia are capacitatea de sesizare, de relevare a datelor nou apărute pe parcursul procesului.

Activitatea de conservare-restaurare a bunurilor culturale s-a dezvoltat plecând de la niște nuclee mai vechi și nu lipsite de consistență. În cadrul ei cercetarea și investigația au căpătat un avânt deosebit și pe măsură ce fundamentarea lor științifică s-a dezvoltat, cantitatea de date și informații a crescut. Astăzi putem vorbi în acest domeniu de analize la ceramică și metal tip 3D; la textile din urma lăsată de fibrele



unei țesături pe un fragment ceramic putem reface tehnologia broderiei bizantine sau modul de țesere în epoca romană; la piatră - locul de extracție a materialului din care sunt executate statuile și nu numai.

Selectarea bunurilor culturale mobile și includerea lor în lista bunurilor propuse pentru restaurare se face în funcție de starea de conservare, valoarea patrimonială și cerințele valorificării expoziționale.

Înainte de restaurare, bunul cultural mobil este cercetat din punct de vedere fizic, chimic și biologic în vederea stabilirii deteriorărilor, cauzelor, factorilor de deteriorare și a metodologiei de restaurare. Corelarea rezultatelor și raportarea acestora la evoluția tehnologiilor trebuie să conducă și la rezolvarea unor probleme de datare și autentificare.

Analizele trebuie să se efectueze, pe cât este posibil, prin metode nedistructive sau microdistructive care nu afectează integritatea bunului cultural mobil. După finalizarea cercetării, bunul cultural mobil se trimite, împreună cu documentația, la laboratorul de restaurare pentru stabilirea metodologiei de restaurare. Restauratorul întocmește dosarul de restaurare pe care îl prezintă, împreună cu bunul cultural mobil, comisiei de restaurare. Aceasta este stabilită de către conducătorul instituției, se compune din personal de specialitate acreditat conform legii și factori de decizie (directorul instituției, membri ai consiliului științific, șeful laboratorului de restaurare). Ea analizează, avizează și aprobă metodologia de restaurare și asigură recepția finală a lucrărilor. Hotărârile comisiei de restaurare sunt obligatorii. Prin aprobarea dată, comisia de restaurare răspunde solidar cu restauratorul, în condițiile legii, în ceea ce privește corectitudinea diagnosticului și a metodologiei de restaurare. Responsabilitatea aplicării corecte a metodologiei aprobate revine în totalitate restauratorului<sup>2</sup>.

Pe timpul efectuării lucrărilor de restaurare se interzic:

a) modificarea metodologiei de restaurare aprobate;

b) întreruperea metodologiei de lucru în mod arbitrar.

c) modificările metodologiei de restaurare sunt permise numai cu aprobarea comisiei de restaurare.

Toate intervențiile la care este supus bunul cultural mobil se consemnează în documentația de restaurare, care cuprinde:

a) fișa de evidență;

b) fișa de conservare;

c) documentația restaurărilor anterioare;

d) documentația de investigații;

e) documentația foto înainte, în timpul și după restaurare;

---

2. Norme de Conservare-Restaurare a patrimoniului mobil, HG 1546/2003.

- f) metodologia de restaurare;
- g) procesul-verbal al comisiei de restaurare;
- h) jurnalul de restaurare.

Restaurarea bunurilor culturale mobile se efectuează numai de către restauratori acreditați conform legii, în cadrul organizat al laboratoarelor și atelierelor de profil acreditate potrivit legii.

De-a lungul anilor întocmirea documentației de specialitate a avut urcușuri și coborâșuri. Situația s-a schimbat începând cu anul 1993, când au fost publicate *Normele de conservare*. Tot atunci a fost întocmită *fișa de conservare* tip, care a fost tipărită și distribuită în toate instituțiile muzeale din țară<sup>3</sup>.

Din păcate această situație nu se întâlnește și la *fișa de restaurare*. Din contră nu există nici o *fișă tip de restaurare*. Am întâlnit fișa de restaurare întocmită pe fișa de conservare, iar rubricile specifice acestui domeniu, au fost adăugate<sup>4</sup>. Încercări de a se realiza o fișă tip au existat încă din anii 1985. Marea majoritate a laboratoarelor lucrează în continoare pe o astfel de fișă, însă este cazul și Laboratorului de restaurare metal și ceramică al Muzeului Municipiului București unde s-a întocmit o *fișă de restaurare proprie*, în care rubricile corespund cu cele din cadrul fișei din anii 1985<sup>5</sup>. O altă situație întâlnită a fost aceea când în fișa de conservare era și fișa de restaurare<sup>6</sup>.

Așa cum am spus, restauratorii au început să folosească aparatură specializată printre se numără computerul și internetul, iar din această cauză aș dori ca într-un timp foarte scurt *fișa de restaurare* să poată fi descărcată on line, astfel încât aceasta să stea alături de *fișa analitică* și cea de *conservare*<sup>7</sup>. Menționez că în această fișă câmpurile pot fi micșorate sau mărite, iar ușurința cu care se lucrează este colosală. O ultimă precizare ar mai fi de făcut și anume că rubricile acestei fișe trebuiesc completate în funcție de natura materialului component al bunului cultural. Obiectele de natură organică vor avea un anume limbaj în completare, față de obiectele de natură anorganică. Nu putem spune la o carte că are atac coroziv, cum nu putem spune la o ferecătură din argint că are atac de xilofage.

---

3. La anexe există Fișa de conservare tip.

4. La anexe Fișă Muzeul din Brașov.

5. La anexe există fișele de restaurare de la diferite laboratoare din țară.

6. La anexe fișa de la Complexul Muzeal Moldova-Iași.

7. La anexe propunere de fișă de restaurare on line.

## BIBLIOGRAFIE

- Norme de Conservare-Restaurare a patrimoniului mobil*, HG 1546/2003;  
Florea Oprea, *Manual de restaurare a cărții vechi și a documentelor grafice*, editura MNLR, București, 2009;  
Ioan Opreș, *Transmuseographia*, editura Oscar Print, București, 2000;  
Idem, *Ocrotirea patrimoniului cultural-Tradiții, destin, valoare*, editura Meridiane, 1986.

## SUMMARY

*Restoration science in this century is still regarded in the history of Cinderella auxiliary sciences. There have been attempts in seconds. XX to achieve a form of national restoration type, but at present every specialist completes a health sheet of Cultural Property was taken from the laboratory where the preparation stage.*

FISA DE CONSERVARE Nr. _____				8. Nr. fișei analitice		9. Nr. inventar	
1. Denumirea obiectului		2. Autorul		3. Posesorul		10. Denumirea stării	
4. Perioada în care a fost făcut		5. Școală, stil, epocă, model, marcă		6. Valoarea		11. Cod extern	
				7. Funcția		12. Fotografii 12 X 18	
				in trecut			
				actuală			
12. Descriere sumară							
13. Consemnarea detaliată a stării de conservare							
14. Propuneri pentru conservare – stabilirea coeficientului de prioritate la restaurare							

16. Materiale și tehnologii (structură, compoziție)			23. Anamneza obiectului											
17. Analize fizice		18. Chimice		19. Biologice										
20. Condițiile păstrării obiectului							24. Mențiuni speciale							
21. Apreciere statistică privind condițiile păstrării														
22. Restaurări: data și numărul dosarului (dosarelor)							25. Nr. clipă		26. Coloc		27. Dia		28. Data întocm	
							E-N							
29. Fișă întocmită de														

Fișa de conservare tip

RESTAURARE		FIȘA DE CONSERVARE Nr. 4	
1. Către celelalte adrese menționate		2. Delimitare Muzeul de Istorie Brașov	
3. Către rașeni, cu însoțire ca la distribuirea cărții și a cărții fotografice tot anul		NE, nr. 9174 An apariție 1998	
10. <u>Dezgradări fizico-mecanice</u> <u>Legături</u> : Pila moartilor paginilor, peșteră nu menționează noul mai ales la marginile și la colțuri. Viziibile goluri și sauri			
11. de ston de alacului biologic <u>Locul cărții</u> : Fiecare pagină numerotată corect la unu sau două câte color, în măt deșeură de locul cărții (foto 4, 9, 8, 12). <u>Dezgradări chimice</u>			
12. Viziibile restaurări empirice (foto 10), în pte de cură, curățat și alți (foto 10, 11), depozite roșii de prof și alte impurități (foto 8, 10), de armeni patina mobilă la colțuri.			
13. <u>Dezgradări biologice</u> - vătărea pH-ului în timpul golării - Doce este copul la filele la hirtie pag. Lipite și re face oricând		14. <u>Dezgradări biologice</u> - Degradări biologice: doc de cură xitopage și în blocul cărții și în la cota partea de lafatură. <u>Cauze</u> - umiditate și circulația aerului în condiții de deteriorare fizico-mecanice, climatică precum și pol. <u>Efecte</u> - umiditate în fizici, pte de cură, curățat și alți, restaurări empirice, și în umiditate în natură și a hirtiei. <u>Diagnostic</u> - volumul și-a pierdut unitatea - pte de natură diversă (ulei, cură, curățat, etc.) - atcul biologic <u>Tratament propus</u>	

15. <u>Dezgradări chimice</u> - Se face distincție în vată de unu 5% în alcool etilic - Nr. filor în de cură volumul - cură mecanică - depozite în în latură depozite de prof și alte impurități, precum și în latură de cură de cură prin cură - Soluția filor în în latură măsurată și în pte de cură cură de cură și depozite în soluție în gâ, precum și de cură. Soluția nu va face la timp. (8, 20) - Soluția filor pe vată și hirtie de fetură. - Presarea intermediară		16. <u>Dezgradări chimice</u> - Presarea p. completă a părții lipite de latură med. raport - completarea la dublu cu hirtie japonică a părții lipite - Presarea cură. - Degajarea umidității de hirtie japonică foto. pe cură și cură materialul raport - Presarea intermediară. - Presarea cură - Presarea filor și o la soluție la cură intermediară. - Presarea filor la umed 40-60%	
--	--	---	--

Fig. 1

Fișa de restaurare Muzeul din Brașov



MUZEUL JUDEȚEAN SATU MARE

Secția .....

Colecția .....

Nr. inventar .....

Nr. Curent

## FIȘĂ DE RESTAURARE

Denumirea obiectului	Starea obiectului înainte de restaurare	Data începerii lucrării de restaurare
		Data terminării lucrării de restaurare
Locul descoperit	Starea obiectului după restaurare	Observații
Materialul din care este făcut	Metoda de restaurare aplicată	Materiale folosite
	Restauratorul	

Jurnalul lucrării	Fotografii Desene	
	Recepționat	La data de
		De către
	Fișa a fost întocmită	La data de
		De către
	Observații	

Fișa de restaurare Muzeul de Istorie Satu Mare



MUZEUL AGRICULTURII SLOBOZIA  
LABORATORUL DE RESTAURARE.

FIȘĂ DE RESTAURARE Nr. \_\_\_\_\_

DENUMIREA OBIECTULUI							
PROPRIETARUL							
Nr. de inventar	Vechi		Fișa științifică	Nr. Cod	Fișa de conservare	Nr. Cod	
Nr. ori	Registru laborator		Data intrării în laborator		Data ieșirii din laborator		
Restaurarea solicitată de :			Funcția		Restaurarea solicitată prin documentele		
Denumire:							
	lungime	lățime	înălțime	Diametru	Greutate	Nr. carate	
COD FILMOTECA	Înainte de restaurare		După restaurare	Viaa comisiei de restaurare			
				Numele și prenumele	Funcția	Data	Semnătura
	A.N.						
	Culoare						
Data							
Foto înainte de restaurare				Foto după restaurare			
Cod filmotecă :				Cod filmotecă :			

Fișa de restaurare Muzeul Agriculturii Slobozia





MUZEUL JUDEȚEAN DE ISTORIE BUZĂU

Secția \_\_\_\_\_

Nr. ct.	<b>FIȘA DE RESTAURARE</b>	Nr. inventar	Indice
		vechi	nou

Denumirea obiectului	Starea obiectului înainte de restaurare :	Data începerii lucrării de restaurare
Locul descoperirii	Starea obiectului după restaurare :	Data terminării lucrării de restaurare
Materialul din care este făcut obiectul	Metoda de restaurare aplicată :	Observații
	Restauratorul :	Materiale folosite

Jurnalul lucrării :	Fotografii, desene :								
	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 50%;">Recepționat</td> <td style="width: 50%;">La data de _____</td> </tr> <tr> <td></td> <td style="text-align: center;">De către _____</td> </tr> <tr> <td>Fișa a fost întocmită</td> <td>La data de _____</td> </tr> <tr> <td></td> <td style="text-align: center;">De către _____</td> </tr> </table>	Recepționat	La data de _____		De către _____	Fișa a fost întocmită	La data de _____		De către _____
Recepționat	La data de _____								
	De către _____								
Fișa a fost întocmită	La data de _____								
	De către _____								
	Indicații pentru conservarea ulterioară :								

**Fișa de restaurare de la Muzeul Jud. de Istorie Buzău**





# MUZEUL MUNICIPIULUI BUCURESTI

Bd. I.C. Brătianu nr. 2, sector 3, Bucuresti, 030174, ROMÂNIA

Tel.: 021.315 68 58; 021.313 85 15 - Fax: 021.310 25 62, e-mail: mmb@muzeeulbucurestiului.ro, www.muzeulbucurestiului.ro

Trezoreria Statului Sector 3, CONT RO75TREZ7035010XXX000124, Cod fiscal 4221217

## Fișa de restaurare nr...../.....

<b>Denumirea obiectului Inventar</b>	<b>Material</b>	<b>Proveniență</b>	<b>Nr.</b>
--	-----------------	--------------------	------------

**Descriere:**

**Stare de conservare:**

**Intervenții anterioare:**

**Investigații (analize, fotografii, radiografii): Anexe**

**Concluzii - diagnostic:**

**Propuneri de tratament:**

**Descriere lucrări de restaurare:**

**Concluzii după restaurare, Stare de conservare, Observații:**

**Restaurarea terminată la data de.....**

**Fișă întocmită de .....**

**Semnătura.....**

**Fișa de restaurare „Tip”**